Súd:	Okresný súd Poprad
Spisová značka:	7C/239/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8713216258
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miroslav Radačovský
ECLI:	ECLI:SK:OSPP:2015:8713216258.8

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad v konaní pred samosudcom JUDr. Miroslavom Radačovským v právnej veci navrhovateľa: S.. Š. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. R. R., s. r. o., so sídlom Š. XXX, XXX XX L. T., pob. a kor. adresa: X. X, XXX XX Y., proti odporcovi: T. I., H. Y. T., so sídlom Š. 2, XXX XX P. o náhradu škody s prísl. takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi škodu vo výške 2 360,89 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 20.9.2013 do zaplatenia, ako aj uhradiť nemajetkovú ujmu vo výške 3 000 eur, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamieta.

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 1 193,65 eur na účet č. XXXXXXXXX/XXXX, vedený v Č., a. s., pobočka Y. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 4.11.2013 domáha sa voči žalovanému vydania rozsudku, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť mu škodu vo výške 2 454,80 eur a nemajetkovú ujmu vo výške 3 000 eur spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 20.9.2013 do zaplatenia, ako aj uhradiť trovy konania.
Žalobu zdôvodnil tým, že dňa 9.8.2006 bolo voči žalobcovi ORPZ ÚJaKP v Poprade začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu. Proti uvedenému uzneseniu dňa 13.10.2006 podal sťažnosť, ktorá bola rozhodnutím Okresnej prokuratúry v Porade č. 1 Pv 450/06 zo dňa 31.10.2006 zamietnutá.
Po ukončení vyšetrovania podal prokurátor okresnej prokuratúry dňa 31.5.2007 na Okresný súd v Poprade obžalobu pre trestný čin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie a dňa 26.6.2007 vydal Okresný súd v Poprade trestný rozkaz po č.k. 5T/64/2007. Proti uvedenému trestnému rozkazu podal žalobca 4.7.2007 odpor.
Rozsudkom Okresného súdu v Poprade 5T/64/2007-301 zo dňa 13.11.2008 bol navrhovateľ uznaný vinným z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.
Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ dňa 23.2.2009 odvolanie.
O jeho odvolaní bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Prešove č. 2To/15/09-328 z 2.6.2009, ktorým bol rozsudok zo dňa 13.11.2008 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.
Rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. 5T/64/2007-380 zo dňa 9.12.2009 bol navrhovateľ opätovne uznaný vinným z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 1.1.2006 sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1.1.2006.
Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ opätovne odvolanie.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešov č. 2To/33/10-422 z 9.12.2010 bol zrušený napadnutý rozsudok z 9.12.2009 a S.. Š. R. bol uznaný vinným z trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.12.2005.
Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9.12.2010 podal S.. Š. R. dovolanie, a to dňa 28.2.2011.
Rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 6Tdo/21/2011 zo dňa 22.9.2011bolo rozhodnuté, že rozsudkom KS Prešov z 9.12.2010 bol porušený zákon v ustanovení § 125 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného do 1.1.2006, § 163 ods. 3 Trestného poriadku a § 284 ods. 2 Trestného poriadku v neprospech navrhovateľa. Rozsudok KS Prešov z 9.12.2010, ako aj rozsudok OS Poprad z 9.12.2009 boli zrušené.
Rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. 5T/64/2007-547 z 18.1.2012 bol navrhovateľ znova uznaný vinným z pokračovacieho trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1 ods. 3 Trestného zákona účinného do 1.1.2006 sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1.1.2006, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s odkladom výkonu trestu a určením skúšobnej doby 1 rok.
Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ dňa 26.4.2012 odvolanie.
Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. 2To/31/2012-604 zo dňa 27.9.2012 bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.9.2012.
V uvedenom trestnom konaní si S.. Š. R. zabezpečil obhajobu prostredníctvom advokáta J.. R. R., Advokátska kancelária JUDr. R. R.Š., s. r. o., Š. XXX, XXX XX L. T., ktorú mu zaplatil za poskytnutie právnych služieb sumu 2 360,89 eur, suma bola vyrátaná v zmysle advokátskej tarify a vyfakturovaná faktúrou č. XXXXXXX a následne bola táto faktúra zaplatená dňa 20.11.2012 d dňa 12.10.2009.
Žalobca ďalej uvádza, že celé trestné konanie trvalo viac ako 6 rokov. 11.10.2006 bol žalobca zadržaný orgánmi polície, bol podaný návrh na vzatie do väzby s tým, že sa nezdržiava v mieste bydliska, hoci sa celý čas zdržiaval v mieste bydliska, bol na neho vydaný nezákonný príkaz na zatknutie, avšak po zistení týchto okolností bol prepustený zo zadržania. Žalobca ďalej tvrdí, že bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv, po celú dobu trestného stíhania bol pod psychickým tlakom, nebolo mu umožnené podnikať. Pokiaľ sa týka náhrady škody v súvislosti s účelne vynaloženými trovami právneho zastúpenia navrhovateľ žiada aj ďalšiu škodu vo výške 18,95 eur v súvislosti so znemožnením podnikať v dôsledku vedeného trestného stíhania, táto suma spočíva v zaplatení správneho poplatku za overenie podpisov na zakladateľskej listine 2 eurá, v poštovnom na Obvodný úrad Žilina 1,20 eur, nevrátený rozdiel správneho poplatku za vydanie živnostenského oprávnenia, pretože v dôsledku záznamu v registri trestov bolo odmietnuté vydanie živnostenského oprávnenia, čo spolu činí sumu 18,95 eur.
Ďalej si uplatňuje cestovné náhrady spolu vo výške 74,96 eur z titulu cestovania na pojednávanie dňa 9.12.2010 na KS v Prešove osobným mot. vozidlom Renault Clio, EČ: Y.-XXX D..
Odporca predovšetkým namietal tú skutočnosť, že Generálna prokuratúra SR nie je pasívne legitimovaná zastupovať štát a v jeho mene konať v tomto prípade.
Podľa názoru žalovaného poukazujúc na novelu zákona č. 514/2003 Z. z. účinnú od 1.1.2013, v mene štátu by malo konať Ministerstvo spravodlivosti SR.
Odporca v ďalšom nenamietal v podstate oprávnenosť nároku voči Slovenskej republike, tvrdil však, že nebolo preukázané, aby trestné stíhanie vedené voči žalobcovi neodôvodňuje priznanie nemajetkovej ujmy v žalovanej sume, pretože nemožno konštatovať, aby vzhľadom na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom pracuje a žije, závažnosť následkov, ktoré mu mali vzniknúť v súkromnom živote a spoločenskom uplatnení, nemožno subsumovať pod ustanovenie § 17 ods. 2, § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.
Odporca taktiež nenamietal a nebolo ani medzi účastníkmi konania sporné, že v konkrétnom prípade má žalobca nárok aj na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré mu vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Nenamietal tú skutočnosť, že na účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia má nárok, avšak z uplatneného nároku spočívajúceho v trovách konania tak, ako vyplývajú z jeho vyúčtovania namietal položku vo výške 1490 Sk za preštudovanie spisu zo dňa 16.4.2007 a takisto namietal tú skutočnosť, že nie je možné priznať mu trovy spočívajúce v cestovnom vo výške 62,46 eur a 12,50 eur, pretože vozidlo, ktoré mal použiť žalobca na cestovanie na Krajský súd do Prešova je vozidlo podnikateľa R.. R. vedené v jeho obchodnom majetku. Namietal tiež tú skutočnosť, že škodu spočívajúcu vo výške 18,95 eur v súvislosti so žiadosťou o podnikanie nemožno priznať, pretože žalobca nenesie zodpovednosť za to, že v čase, keď došlo k zrušeniu odsudzujúceho rozsudku, nebol vykonaný zápis v registri trestov, pretože žiadna zákonná úprava neukladá žalobcovi lehotu toto registru trestov oznámiť.
Pokiaľ sa týka tvrdenia odporcu, že Generálna prokuratúra nie je oprávnená v tejto veci v mene štátu konať, súd dospel k nasledujúcemu záveru.
Predmetná žaloba bola podaná proti žalovanému, v mene ktorého má podľa návrhu konať Generálna prokuratúra SR.

Je nespochybniteľné, že pasívne legitimovaným účastníkom konania je Slovenská republika.
Posúdenie, ktorý orgán je príslušný konať v mene štátu má z hľadiska predmetu sporu, len procesný význam.
V prípade, ak súd je toho názoru, že za štát má konať iný orgán, ako bol označený účastníkom konania v žalobe, je povinný sa postarať o odstránenie procesnej vady žaloby. V prípade, ak žalobca neoznačí správne štátny orgán, ktorý koná v mene štátu, je súd povinný v záujme rýchlo vedeného konania konať s orgánom, ktorý je oprávnený v týchto vzťahoch v mene štátu vystupovať.
Súd dospel k záveru, že žalobca správne označil oprávnený orgán v konkrétnom prípade konať za štát, a to Generálnu prokuratúru SR.
Podľa § 15 ods. 1, zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.
Žalobca preukázal, že žiadosťou zo dňa 22.5.2013 požiadal Generálnu prokuratúru SR o prerokovanie nároku o náhradu škody.
Generálna prokuratúra SR prípisom zo dňa 25.7.2013 oznámila žalobcovi, že jeho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku postupuje Ministerstvu spravodlivosti SR.
Ministerstvo spravodlivosti SR (MSSR) prípisom zo dňa 8.8.2013 pod číslom: XXXXX/XXXX-XX vrátilo žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Generálnej prokuratúre SR s vyslovením právneho názoru, že v konkrétnom prípade oprávnený konať za štát je Generálna prokuratúra SR.
Ministerstvo spravodlivosti právne zdôvodnilo tento svoj názor, tento bol doručený Generálnej prokuratúre SR, súd sa s ním v celom rozsahu stotožnil, a preto pokračoval v konaní so zástupcom na strane žalovaného Generálnou prokuratúrou SR.
Súd potom dospel k záveru, že nárok na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím bol podaný Generálnej prokuratúre správne a oznámenie Generálnej prokuratúry zo dňa 25.7.2013 o tom, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola postúpená MSSR súd považuje ako za vyjadrenie, ktorým vec bola predbežne prerokovaná a nárok nebol priznaný.
Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedka S.. J. R., prečítaním listinných dôkazov, pripojeného spisu Okresného súdu v Poprade, č.k. 5T/64/2007, č.k. 20C/219/2013, technického preukazu mot. vozidla Y.-XXXAH, rozhodnutím Obvodného úradu v Žiline o vrátení správneho poriadku, príjmového pokladničného dokladu, rozhodnutia Obvodného úradu v Žiline zo dňa 3.11.2011, prečítaním faktúry č. XXXXXXX o zaplatení trov konania advokátovi vo výške 2360,89 eur, vyúčtovaním trov obhajoby zo dňa 19.11.2012, príjmovým pokladničným dokladom a ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.
Uznesením vyšetrovateľa PZ Poprad číslo: ČVS: ORP-413/OEK-PP-2006 zo dňa 9.8.22006 bolo začaté trestné stíhanie ako obvineného S.. Š.B. R., teda žalobcu, ako obvineného z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods.
1 Trestného zákona sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 k § 250b ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.
Proti tomuto uzneseniu podal žalobca dňa 13.10.2006 sťažnosť, ktorá bola rozhodnutím Okresnej prokuratúry v Poprade pod č. 1 Pv/451/06 - 33 zo dňa 31.10.2006 zamietnutá.
Z uznesenia Okresného súdu v Poprade č.k. 0Tp/309/2006 zo dňa 11.10.2006 vyplýva, že žalobca bol prepustený zo zadržania na slobodu v podstate s konštatovaním, že nie sú dôvody na jeho vzatie do väzby.
Okresná prokuratúra v Poprade podala na Okresný súd v Poprade na žalobcu obžalobu zo dňa 31.5.2007, č.k. 1 Pv/451/06 pre trestný čin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods. 1 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.12.2005.
Okresný súd v Poprade trestným rozkazom č.k. 5T/64/2007 zo dňa 26.6.2007 uznal žalobcu vinným z tohto trestného činu a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade škodu vo výške 120 614 Sk.
Proti tomuto trestnému rozkazu podal žalobca podaním zo dňa 4.7.2007 odpor.
V dôsledku podaného odporu, súd nariadil termín pojednávania a rozsudkom Okresného súdu v Poprade č.k. 5T/64/2007 zo dňa 13.11.2007 bol žalobca uznaný vinným z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 za čo mu bol uložený trest

odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Zároveň mu bol uložený peňažný trest vo výške 20 000 Sk a pre prípad, žeby výkon tohto trestu mohol byť zmarený, bol mu uložený náhradný trest v trvaní štyroch mesiacov. Bola mu taktiež uložená povinnosť zaplatiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade sumu 120 614 Sk.
Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 2To/15/09 zo dňa 2.6.2009 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal.
Okresný súd v Poprade rozsudkom č.k. 5T/64/2007 zo dňa 9.12.2009 opätovne uznal žalobcu vinným z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Taktiež mu uložil peňažný trest vo výške 663,88 eur a pre prípad jeho marenia náhradný trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov. Taktiež mu uložil povinnosť zaplatiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade škodu vo výške 4003,65 eur.
Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 2To/33/10 zo dňa 9.12.2010 zrušil napadnutý rozsudok a uznal žalobcu vinným z trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods. 1 písm. c) TZ a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka a poškodený s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávnych.
Žalobca podal vo veci mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie zo dňa 25.2.2011.
Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 6Tdo/21/2011 zo dňa 22.9.2011 rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9.12.2010 sp. zn. 2To/33/2010 bol porušený zákon v neprospech žalobcu a zrušil rozsudok v celom rozsahu, pričom zrušil aj rozsudok Okresného súdu v Poprade z 9.12.2009, ako aj zrušil ďalšie rozhodnutia, ktoré na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujú.
Okresný súd v Poprade rozsudkom č.k. 5T/64/2007 zo dňa 18.1.2012 opätovne uznal žalobcu vinným z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 1.1.2006 a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, ktorý mu podmienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.
Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie zo dňa 26.4.2012.
Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 2To/31/2012 zo dňa 27.9.2012 zrušil rozsudok Okresného súdu v Poprade v celom rozsahu a žalobcu spod obžaloby oslobodil, pretože konanie kladené mu za vinu nie je trestným činom.
Zo spisu nesporne vyplýva, že od začatie trestného stíhania zvolil si na základe plnej moci žalobca advokáta, J.. R. R. a zo spisu taktiež vyplýva, že všetky procesné úkony počnúc opravnými prostriedkami, či už proti uzneseniam, prípadne rozsudkom, ako aj podanie mimoriadneho opravného prostriedku podával v zastúpení advokátom.
Zo spisu taktiež nesporne vyplýva, že advokát si vyúčtoval trovy obhajoby vo výške 2360,89 eur a z príjmového dokladu je zrejmé, že túto sumu mu aj žalobca zaplatil.
Podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 1 písm. a), je upravená zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Spôsob a rozsah náhrady škody je upravený v ustanovení § 17 a 18 zákona č. 514/2003 Z. z.
Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.
Je nepochybné, a toto nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že predmetom tohto konania je náhrada škody, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená nezákonným rozhodnutím a uplatňuje si náhradu škody spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia advokátom vo výške 2360,89 eur, ďalšiu škodu vo výške 18,95 eur a cestovné náhrady vo výške 74,96 eur. Pokiaľ sa týka uplatneného nároku v tejto časti, žalovaná strana namietala, pokiaľ sa týka účelne vynaložených trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia úkon obhajcu zo dňa 16.4.2007 spočívajúci v sume 1490 Sk.
Pokiaľ sa týka trov obhajoby spočívajúcej vo zvyšnej sumy táto nebola medzi účastníkmi konania sporná, súd zistil, že trovy obhajoby podľa vyhlášky 655/2004 Z. z. § 12 ods. 3 písm. b) boli vyúčtované správne, a preto zaoberal sa len spornou položkou vyúčtovanou ako preštudovanie spisu zo dňa 16.4.2007 a ohodnotenou sumou 1490 Sk.
V tejto časti súd neakceptoval tvrdenie odporcu, že nejde o účelne vynaložené trovy konania.
Právny úkon preštudovanie spisu zo dňa 16.4.2007 nie je „jednoduché“ preštudovanie spisu, kde si advokát sám zvolil vhodnosť preštudovania predmetného trestného spisu. Predmetný úkon zo

dňa 16.4.2007 je oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania. Ide teda o procesné právo účastníka vyplývajúce z § 208 Trestného poriadku. Podľa § 14 ods. 1 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania. Vzhľadom na skutočnosť, že preštudovanie spisu zo dňa 16.4.2007 je právny úkon oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania, súd je potom toho názoru, že pri takomto úkone sa neposudzuje účelnosť vykonania, oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania a obhajcovi patrí za predmetný úkon odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny.
Na druhej strane súd akceptoval tvrdenie odporcu spočívajúce v tom, že nie je možné priznať žalobcovi náhradu škody spočívajúcu v cestovných náhradách vo výške 74,96 eur z titulu pojednávania dňa 19.12.2010 na Krajskom súde v Prešove, ako aj na Najvyššom súde v Bratislave dňa 22.9.2011, na ktoré cestoval vozidlom I. A..
Bolo zistené, že predmetné motorové vozidlo nepatrilo žalobcovi. Podľa priloženého technického preukazu je vozidlo vedené na R.. R., teda ide o vozidlo podnikateľské a žalobca nepreukázal, aby bol s týmto podnikateľským subjektom mal právny vzťah v súvislosti s použitím tohto motorového vozidla.
Súd preto v tejto časti v sume 74,96 eur návrh zamietol.
Taktiež súd akceptoval vyjadrenie odporcu, že nie je možné priznať žalobcovi sumu vo výške 18,95 eur v súvislosti so znemožnením podnikania v dôsledku vedeného trestného stíhania.
Žalobca objektívne uviedol tú skutočnosť a preukázal ju listinnými dôkazmi, z ktorej je nepochybne zrejmé, že v dôsledku trestného stíhania bolo mu znemožnené podnikať, nemohlo mu byť vydané oprávnenie o živnostenskom podnikaní, čo je zrejmé z rozhodnutia Obvodného úradu Žilina zo dňa 3.11.2011 (č.l. 71) a zo dňa 18.1.2012 (č.l. 69). V týchto rozhodnutiach sa jednoznačne konštatuje, že nie je možné mu vydať živnostenské oprávnenie z dôvodu, že nespĺňa podmienky bezúhonnosti podľa zákona č. 4455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní a je taktiež zrejmé, že skutočne žalobca mal v súvislosti s možnosťou získať živnostenské oprávnenie náklady vo výške 18,95 eur.
Súd dospel k záveru, že túto skutočnosť je potrebné riešiť v rámci náhrady vo forme nemajetkovej ujmy a treba ju posudzovať v rámci vyčíslenia nemajetkovej ujmy, pretože je nesporné, že nezákonným rozhodnutím bolo mu poškodené v oblasti následkov v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení tak, ako to predpokladá ustanovenie § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z.
Vzhľadom na vyššie citované súd rozhodol tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi škodu vo výške 2360,89 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 20.9.2013 do zaplatenia.
Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.
Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. je výška úrokov z omeškania o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k 1.dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
Žalovaný sa dostal do omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni, kedy neuznal nárok na náhradu žalovanej škody pri predbežnom prerokovaní nároku, kedy oznámil žalobcovi, a to podaním zo dňa 25.8.2013, že vec postupuje MSSR. Toto oznámenie bolo doručené žalobcovi 19.9.2013, teda úrok z omeškania mu súd priznal počnúc dňom 20.9.2013.
V zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je môže uspokojiť ju inak.
Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 cit. zákona, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.
Súd pri rozhodovaní o tom, akú výšku nemajetkovej ujmy je možné žalobcovi priznať dospel k záveru, že žalovaná suma je adekvátna, a preto rozhodol tak, že odporca je povinný uhradiť nemajetkovú ujmu vo výške 3000 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd akceptoval tvrdenie odporcu, že nebolo

preukázané, aby v súvislosti s trestným stíhaním bolo došlo k rozpadu manželstva tak, ako to uvádzal navrhovateľ. Z pripojeného spisu Okresného súdu v Poprade č.k. 20C/219/2013 nesporne vyplýva, že návrh na rozvod manželstva dňa 17.12.2013 podal navrhovateľ a ako dôvod rozpadu manželstva uvádzal nevhodné správanie sa manželky, požívanie alkoholu, nezáujem o rodinu a podobne.
Z rozsudku Okresného súdu v Poprade č.k. 20C/219/2013 zo dňa 12.2.2014 vyplýva, že manželstvo bolo rozvedené a z výpovede vtedajšej účastníčky konania R.. J. R. a ani z výpovede vtedajšieho navrhovateľa, žalobcu nevyplýva, aby dôvodom rozpadu manželstva boli skutočnosti vyplývajúce z trestného stíhania.
Ani z výpovede svedka S.. J. R. nebolo preukázané, aby trestné stíhanie malo dopad na jeho rodinný život.
Na druhej strane však bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že v dôsledku trestného stíhania žalobca nemohol vykonávať prácu, ktorú vykonával, nemohol byť živnostníkom, a pokiaľ sa uchádzal o vydanie živnostenského oprávnenia, ako už súd konštatoval, nebolo mu vydané z dôvodu, že sa nepovažuje za osobu bezúhonnú.
Táto skutočnosť sama o sebe odôvodňuje konštatovanie v zmysle § 17 ods. 3, ods. 2 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., že trestné stíhanie malo následok v pracovnom živote žalobcu.
Pokiaľ sa týka závažnosti vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nim došlo, je potrebné vziať do úvahy, že v súvislosti s trestným stíhaním bol žalobca zatknutý - zadržaný. A je zrejmé z uznesenia Okresného súdu v Poprade, že bol zo zadržania prepustený, pretože neboli vzhliadnuté dôvody väzby.
Zo všeobecne známych skutočností je nesporné, že osoba, ktorá je trestne stíhaná skoro viac ako šesť rokov je znemožnená a diskvalifikovaná v spoločenskom uplatnení vzhľadom na túto skutočnosť.
Je potrebné brať do úvahy, že žalobca v podstate viac ako šesť rokov bol opakovane niekoľkokrát odsúdený, oslobodený, v konečnom dôsledku opakovane odsúdený a len v dôsledku mimoriadneho opravného prostriedku bolo v konečnom dôsledku konštatované, že to, čo mu je kladené za vinu nie je trestným činom.
Súd považuje za potrebné tiež konštatovať, že v takýchto a obdobných prípadoch mali by orgány štátu za takýto postup byť zodpovedné, skôr sa zaoberať tým, ako občana tohto štátu odškodniť, a nie ako neodškodniť. Suma 3000 eur, ktorá je v podstate priemerným mesačným platom kvalifikovaných zamestnancov orgánov verejnej moci, nie je takou sumou, ktorá by nebola akceptovateľná len kvôli tomu, že nebolo preukázané, aby toto trestné stíhanie malo vplyv na rozpad manželstva žalobcu.
V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol tak, ako je už vyššie citované.
Pokiaľ žalobca žiadal priznať úrok z omeškania z priznanej nemajetkovej ujmy, tento nebolo možné akceptovať, pretože výšku nemajetkovej ujmy určí až súd, a teda do omeškania by sa žalovaný mohol dostať až v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku znejúceho na zaplatenie sumy 3000 eur.
Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.
Súd dospel k záveru, že žalobca bol v konaní úspešný, preto zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1193,65 eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z piatich úkonov právnej služby: príprava a prevzatie zastúpenia (28.11.2012), návrh na začatie konania (4.11.2013), vyjadrenie (24.2.2014), pojednávanie (13.5.2015), pojednávanie (5.6.2015) - každý úkon po 190,89 eur a z režijného paušálu 1 úkon á 7,63 eur; 1 úkon á 7,81 eur, 1 úkon á 8,04 eur, 2 úkony á 8,39 eur (16,78 eur) + DPH, teda trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú sumu 1 193,65 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia
rozsudku na tunajšom súde.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) Občianskeho súdneho poriadku uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.